

E Ő s i z . . .

Evet zaman akıp gidiyor derlerdi, inanmazdım,
geçmezdi bazen YİBO'da o günler...

Yıllar sonra YİBO'dan mezun olmuş, liseyi bitirmiş, üniversiteye gittikten sonra bir evlilik yapmış, kendimce büyümüş biri olarak YİBO müdürümün yanına gittim. Müdürümüz ve eői de öğretmenimiz olan büyüklerimle görüştüm... O zamanlar YİBO'da öğretmenimiz kendi evine çağırsa bunu bir

ayrıcalık zannederdik bizi daha çok seviyor derdik... Şimdi lösemi ile mücadele içinde olan öğretmenimin kızı o zaman bizim YİBO'nun gözbebeğiydi... O bizim gözbebeğimizdi, bizler de öğretmenlerimizin... Onlarda "size daha iyi eğitim veremedik" mahcubiyeti bizde de "size daha güzel bir başarı getiremedik" mahcubiyeti... Fakat en güzeli yıllar sonra yine sevgiyle birbirimizi görebilmek oldu. Belki matematiği fulleyemedik, belki türkçede tam not alamadık; fakat yüreği sevgi dolu çocuklar olarak yetiştik, "sizin elinizden harman olduk da çıktık geldik... "

Bize hayatta hep matematik öğrettiler, türkçe öğrettiler,

ama bunun yanında okullarda iyi bir insan olmanın da önemine de değinmek gerek... Bilimsel anlamda yetkinlik kadar ahlaklı evlatlar merhametli çocuklar da yetiştirmek gerekir... Okul müdürümüzle görüşen eski öğrencilerinden bazıları "Öğretmenim çalıştığımız yere gelmeyin, biz okuyamadık, halde çalışıyoruz" demişler ve öğretmenimiz en güzel cevabı vermiş bence

"Oğlum utanılacak şey yapmıyorsunuz ki, alnınızın teriyle kazanıyorsunuz..." Helal bir lokmanın haram bin lokmadan daha kıymetli olduğunu da öğretebilmeliyiz... Kendimiz kadar çevremizdeki canlılardan da sorumlu olduğumuzu da öğretebilmeliyiz... İnşallah öğretebilirsek zamanın su gibi akıp gideceğini, bir gün onların da büyüüp, iyi insanlar olmaları gerektiğini de öğretebilmeliyiz... Bilimsel bilginin çok gerekli olduğunu vurgulamalıyız, bilimde ileri olmazsak, başka toplumların esiri olabileceğimizi öğretebilmeliyiz. Bunun yanında edindikleri bilgileri insanlara zarar veren atom bombası yapımı gibi zararlı işlerde değil, insanların hayatını nasıl kolaylaştırabiliriz düşüncesiyle kullanabilmeleri gerektiğini de öğretebilmeliyiz.

Bak nelerle mücadele ettim şu problemler ülkesi haline gelmiş dünyamda...

Peki bu mücadeleyi bana aşıl原因an kimdi???

2003 yılında bilemedim bu kelimeyi sık sık duyacağımı, ama bunu şimdi anlayabiliyorum. "Hüseyin hoca olmasa, o vakıf olmasa sen buralarda olamazdın???"

Babama ne zaman İLKİYAR'dan bahsetsem söylediği her iki sözden biri budur ve devamında bol bol selamlar... Şimdi yıllar geçmiş hayata tutunmak için yolum yine ilkyardan geçiyor... Her zaman hayata tutunmak için geldiğim vakıf ve YİBO yolları bir amaç edindirdi bana...

Hayat bazen yaşadığımız olumsuz deneyimler sonucu anlamini yitirdi diye düşünebiliyoruz, fakat hayatta hep umut aramak yokmuş, umut olmak da varmış.

Şimdi umudum olan İLKYAR'da birilerine umut olabilmek için geliyorum...

İLKYAR'la olan uzun bir yolculuğum var benim...

2003'de başlayıp, ne zaman biteceği belli olmayan, ve bu süreçte tanıdığım çok saygıdeğer, çok kıymetli insanları geride bırakıp devam etmek zorunda olduğum bir yolculuk.

Evinde 2003 yılında yibolu çocukken, İstanbul'da hisarda dondurma yeme zevkini tattıran Vural hocamız...

İlk projemde bana dış etkinlik malzemelerini tanıtan İsmail Arı abimiz...

Çocukluğumuzdan beridir kafanızın içi aydınlık olsun diyen Ata hocamız ve benim gibi İLKYAR'a gönül vermiş eşim Hasan'sız bir yolculuk...

Cennetin en güzel köşesinden bizi mutlulukla izlediğinizi düşünerek yol alıyorum...

Hüzünlü bir proje bu benim için...

Ata hocamsız, eşimsiz ilk projem çünkü...

Bir zamanlar bu koltuklarda beraber yol aldık arabada Ata hocamızın yanında İLKYAR'ın küçük kızı oldum, inince "ablaa" diyen çocuklara koşan bir gönüllü... Şimdi herşeyi hafızama kazımaya çalışıyorum...

Bir gün bu günleri de arar gözlerim diye kırpmadan bakmak istiyorum, her yere, herkese, her şeye...

Şimdi geleceğin bireyelerine doğru yol alıyoruz...
Yarısı soğuk, yarısı sıcak geçen yolcuğumuz
bugünün yetişkini olmuş,
geçmişin ilk yar'larını izleyerek devam ediyor...
İyiki varsın İLKYAR,
iyiki varsınız geleceğimize olan umut tohumu çocuklarımız...

Halide Çınar Koçer

ilk yarlarımızın geleceğine güzellikler katmak için belki bir kitap için, belki anısını yaşatmak istediğiniz büyüğünüz için bir kitaplık, belki de daha fazlası için

İş bankası ODTÜ şubesi (4229) 706968 TL TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68;

Euro Hesabı: TR920006400000242293507426

Dolar Hesabı: TR910006400000242293576217 (Hesap sahibi İLKYAR)

Lütfen bağışınızın açıklama kısmına isminizi mutlaka lütfen belirtin...

Artık yurt dışından kolaylıkla kredi kartıyla İLKYAR'a bağış yapmanız mümkün ABD'de iseniz anında da vergi iadesi için gerekli belge e-posta ile adresinize geliyor.

Turkish Philanthropy Funds aracılığı ile bağışınız bize ulaşıyor, projelerde kullanılıyor... Bir defalık veya düzenli bağış için Bağlantı adresi:

- <https://turkishphilanthropyfunds.givecorps.com/projects/12942-ik-ret-m-okullarina-yardim-vakfi-ilk yar-ilk yar-16th-science-summer-school>

Eğer "çek" gönderilmek istenirse:

"çek"i Turkish Philanthropy Funds adına, İlk yar Vakfı için olduğu not edilerek

Turkish Philanthropy Funds - 216 E. 45th Street Fl.7 New York, NY 10017 adresine yollanmalı.

www.ilk yar.org.tr ilk yar.yonetim@gmail.com

izlenimleri dostlarınızla paylaşıp onları üye yaparak (eposta adreslerini bize yolluyarak), mesajlarınızda "link" vererek ilk yar'ın tanınırlığını arttırabilirsiniz, ancak başka amaçlarla ilk yar izlenimlerindeki ve sitesindeki resimlerin izinsiz kullanılmaması gerektiğini hatırlatın lütfen...